

Податкові новини 2020 року: коротко про головне

Відповідно до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік» з 01 січня 2020 року:

- прожитковий мінімум встановлений у розмірі 2027 грн.
- мінімальна заробітна плата – в розмірі 4723 грн.

Відповідно в 2020 році змінюються розміри податків, базою оподаткування яких є ці показники.

Погодинний розмір заробітної плати затверджений у розмірі – 28,3 грн.

Кількість податків і зборів залишилася незміною, зберігся порядок нарахування та сплати військового збору.

Змінились ставки акцизного податку на тютюнові вироби. Ставки місцевих податків і зборів встановлюють місцеві ради в межах своїх повноважень.

Ставки податків

№	Назва податку	Ставка податку
1.	Податок на додану вартість	0%, 7%, 20%
2.	Податок на доходи фізичних осіб у вигляді заробітної плати	18 %
3.	Військовий збір	1,5 %
4.	Оподаткування дивідендів: <ul style="list-style-type: none">- виплачені платниками податку на прибуток- виплачені юридичними особами спрощеної системи оподаткування- інші пасивні доходи	5% 9% 18%
5.	Базова ставка податку на прибуток юридичних осіб	18%
6.	Ставка податку на нерухоме майно (житлова та нежитлова нерухомість)	1,5 %
7.	Ставки оподаткування доходів фізичних осіб-підприємців на загальній системі оподаткування та осіб, що здійснюють незалежну професійну діяльність: <ul style="list-style-type: none">- податок на чистий дохід- військовий збір	18 % 1,5 %
8.	Ставки оподаткування доходів підприємців на спрощеній системі оподаткування:	

	<ul style="list-style-type: none"> - I група: фізичні особи підприємці (у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму) - II група платників єдиного податку (у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати) - III група платників єдиного податку (фізичні особи підприємці та юридичні особи) 	<p style="text-align: right;">202,70</p> <p style="text-align: right;">944,60</p> <p style="text-align: right;">3% або 5% від доходу</p>
9.	<p>Ставки податку для IV групи спрощеної системи оподаткування у відсотках до нормативної грошової оцінки землі не змінилися і становлять:</p> <ul style="list-style-type: none"> - для ріллі, сіножатей і пасовищ (крім гірських та поліських зон) 0,95% - для ріллі, сіножатей і пасовищ у гірських та поліських зонах 0,57 % - для багаторічних насаджень (крім гірських та поліських зон) 0,57 % - для багаторічних насаджень (у гірських та поліських зонах) 0,19 % - для земель водного фонду 2,43 % - для сільгоспугідь в умовах закритого ґрунту 6,33 % 	
10.	Ставки оподаткування доходів від продажу нерухомого майна	0%, 5%, 18%
11.	Ставки оподаткування доходів від продажу рухомого майна	0%, 5%, 18%
12.	Ставки оподаткування спадщини та подарунків	0%, 5%, 18%

Адміністрування податків і зборів

Розпорядженням Кабінету міністрів від 21.08.2019 р. № 682-р розпочато реформування Державної фіскальної служби та створення Державної податкової служби, якій передані функції з реалізації державної податкової політики, адміністрування ЄСВ, державної політики у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового законодавства та деякі інші.

Відповідно до ст. 24 Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік» Державна фіскальна служба України проводитиме процедуру ліквідації у 2020 році в межах видатків передбачених у Державному бюджеті України Державній податковій службі України та Державній митній службі України.

Зміни, щодо ліквідації органів податкової міліції та створення на її базі Бюро фінансових розслідувань Законом України «Про Державний бюджет України на 2020 рік» не передбачені.

Законопроект про створення такого Бюро готується Комітетом ВР України з питань фінансів, податкової та митної політики до другого читання.

Єдиний рахунок для сплати податків, зборів та ЄСВ планується запровадити із 1 січня 2021 року. Через єдиний рахунок відбуватиметься сплата податку на прибуток, ПДФО, ЄСВ, єдиного податку та рентної плати.

Законом України від 20 вересня 2019 року «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі і послуг» №129-IX внесені зміни до ст. 14, 43, 72, 113 Податкового кодексу України.

Так, ст. 14 доповнена пунктами 14.1.278 та 14.1.279.

У статті 14.1.278 дано визначення системі обліку даних реєстраторів розрахункових операцій (СОД РРО). Зокрема, користувачам-покупцям (споживачам) через Електронний кабінет надається можливість:

контролю за достовірністю розрахункових документів, що зберігаються в СОД РРО;

заповнення та подання скарг покупця (споживача), щодо порушення встановленого порядку проведення розрахункових операцій, якщо вартість товарів (робіт, послуг), які є предметом скарги, на день їх отримання покупцем (споживачем) перевищує 850 гривень;

отримання інформації про стан розгляду скарги покупця (споживача), про застосовані штрафні (фінансові) санкції за наслідками розгляду скарги або про причини їх незастосування контролюючим органом, про зарахування сум штрафних (фінансових) санкцій до бюджету, про стан виконання висновку про компенсацію частини суми штрафних (фінансових) санкцій за скаргою покупця (споживача) в обсягах та порядку, встановлених законодавством.

У ст. 14.1.279 передбачена компенсація частини суми штрафних санкцій, що перераховуються покупцям (споживачам) за рахунок штрафних (фінансових) санкцій, застосованих контролюючими органами, за результатами проведеної перевірки за скаргою покупця (споживача).

Контролюючий орган (п. 43.5) не пізніше ніж за п'ять робочих днів до закінчення двадцятиденного строку з дня подання платником податків заяви готує висновок про повернення належних сум коштів з відповідного бюджету та подає його для виконання до органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів.

Вказані зміни до Податкового кодексу України викликані прийняттям Закону України № 128-IX від 20 вересня 2019 р. «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» та інших Законів України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі та послуг.

Основні положення цього Закону:

- визначає правові засади застосування реєстраторів розрахункових операцій та програмних реєстраторів розрахункових операцій;
- встановлює фінансову та адміністративну відповідальність за порушення порядку застосування реєстраторів розрахункових операцій та програмних реєстраторів. Тимчасово, до 1 жовтня 2020 року, санкції ст. 17 застосовуються у таких розмірах:
 - 10 відсотків вартості проданих з порушеннями товарів (робіт, послуг) - за порушення, вчинене вперше;
 - 50 відсотків вартості проданих з порушеннями товарів (робіт, послуг) - за кожне наступне вчинене порушення;
- включено до Закону новий розділ «Вимоги до скарг покупців щодо порушення встановленого порядку проведення розрахункових операцій», згідно якого покупцю компенсується 100% вартості придбаних товарів, якщо вартість товарів у межах однієї розрахункової операції, щодо якої подана скарга, становить понад 850 грн. в день отримання покупцем.

Відповідно, ст. 165.1 Податкового кодексу України доповнена підпунктом 60, згідно якого компенсація отримана покупцем внаслідок порушення порядку проведення розрахункових операцій, не оподатковується податком на доходи фізичних осіб, а отже і військовим збором.

З 01.10.2020 р. ст. 17 вищезазначеного Закону передбачена така відповідальність за порушення порядку ведення розрахункових операцій більше ніж на 10 відсотків мінімальної заробітної плати на 1 січня податкового року (472,30 грн.):

- 100 відсотків вартості проданих з порушенням товарів (робіт, послуг), якщо порушення вчинене вперше;
- 150 відсотків проданих з порушенням товарів (робіт, послуг), за кожне наступне порушення;
- 50 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, який не використовує або використовує незареєстровані належним чином реєстратори розрахункових операцій;
- 30 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, якщо контрольну стрічку не надруковано або не створено в електронній формі на реєстраторах розрахункових операцій/програмних реєстраторах;
- 5 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян у разі проведення розрахункових операцій без режиму попереднього програмування найменування кожного товару (крім підакцизних товарів);
- 300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян у разі проведення розрахункових операцій без використання режиму попереднього програмування кожного підакцизного товару;

- 20 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян для організацій, в яких ці операції здійснюються з оформленням прибуткових і видаткових касових ордерів, звітних документів про продаж проїзних документів на транспорті;

- 300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян у разі внесення до реєстратора розрахункових операцій змін, що не передбачені конструкторсько-технологічною та програмною документацією виробника;

- 30 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян у разі неподання до контролюючих органів звітності, пов'язаної із застосуванням реєстраторів розрахункових операцій.

Стаття 20 Закону викладена в наступній редакції, а саме:

«До суб'єктів господарювання, що здійснюють реалізацію не облікованих товарів або не надали контролюючим органам відповідні документи, що підтверджують облік товарів у місці продажу застосовується санкція у розмірі подвійної вартості таких товарів за цінами реалізації, але не менше 10 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Ці вимоги не поширюються на фізичних осіб - підприємців, які є платниками єдиного податку та не зареєстровані платниками податку на додану вартість або здійснюють діяльність крім тих, які здійснюють діяльність з реалізації технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення, ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння».

Податок на доходи фізичних осіб

Платники, об'єкти, база та ставка оподаткування податком на доходи фізичних осіб не змінилася. Однак, внаслідок прийняття 14 листопада 2019 року Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік», яким затверджено нові розміри прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати, змінилися розміри податкових соціальних пільг та деякі інші показники необхідні для оподаткування доходів фізичних осіб.

Вказані у таблиці показники залишаються незмінними протягом 2020 року.

Порівняльна таблиця основних показників при оподаткуванні доходів фізичних осіб

Показник	Розмір	
	Станом на 01.01.2019 р.	Станом на 01.01.2020 р.
1. Прожитковий мінімум на одну працездатну особу	1921 грн.	2027 грн.
2. Мінімальна заробітна плата	4173 грн.	4723 грн.

3. Граничні розміри мінімальної заробітної плати, які дають право на застосування податкової соціальної пільги	2690 грн.	2840 грн.
4. Податкові соціальні пільги: - 100 % - 150 % - 200 %	960,5 грн. 1440,75 грн. 1921 грн.	1013,50 грн. 1520,25 грн. 2027 грн.
5. Нецільова матеріальна допомога (без оподаткування)	2690 грн.	2840 грн.
6. Матеріальна допомога роботодавця на поховання	5380 грн.	5675,60 грн.
7. Пенсії, що не оподатковуються	14970 грн.	16380 грн.
8. Вартість дарунків, які не оподатковуються	1043,25 грн.	1180,75 грн.
9. Плата за навчання фізичної особи роботодавця, яка не оподатковується	12519 грн.	14169 грн.
10. Доходи від продажу власної продукції тваринництва, які не оподатковуються	208650 грн.	236150 грн.
11. Добові на відрядження: - в Україні - за кордон	417,30 грн. 80 євро	472,30 грн. 80 євро

Отже, при нарахуванні за січень 2020 року мінімальної заробітної плати в розмірі 4723 грн. податкова соціальна пільга не застосовується (граничний розмір заробітної плати, який дає право на пільгу складає 2840 грн.).

Сума податку складе: $4723 \cdot 18 / 100 = 850,14$ грн., а військовий збір: $4723 \cdot 1,5 / 100 = 70,84$ грн.

Якщо фізична особа працює неповний робочий день і їй нараховано за січень 2020 року 2500 грн., то база оподаткування зменшиться на податкову соціальну пільгу і складе: $2500,00 - 1013,50 = 1486,50$ грн., сума податку: $1486,50 \cdot 18 / 100 = 267,57$ грн., а військовий збір: $2500 \cdot 1,5 / 100 = 37,50$ грн.

Право на податкову соціальну пільгу мають також батьки, у яких на утриманні двоє і більше дітей до 18 років.

Наприклад, у фізичної особи на утриманні двоє і більше дітей до 18 років. Мінімальна зарплата за січень 4723 грн. У такому випадку, гранична норма, яка дає право на податкову соціальну пільгу збільшується кратно кількості дітей і складе 5680 грн. ($2840 \cdot 2$). Таким чином, особа має право на податкову соціальну пільгу на кожну дитину в розмірі 1013,50 грн.

База оподаткування складе: $4723 - (2 * 1013,50) = 2696$ грн., сума податку $2696 * 18/100 = 485,28$ грн., а військовий збір – $4723 * 1,5/100 = 70,85$ грн.

Правом збільшення граничного розміру заробітної плати кратно кількості дітей може скористатися тільки один з батьків.

Вдові, яка в січні 2020 року працювала неповний робочий день, нараховано 2700 грн. заробітної плати. Вдова має право на підвищену податкову соціальну пільгу в розмірі 1520,25 грн. База оподаткування складе: $2700 - 1520,25 = 1179,75$ грн., а сума ПДФО $1179,75 * 18/100 = 212,27$ грн., військовий збір $2700 * 1,5/100 = 40,50$ грн.

Інвалід II групи з числа військовослужбовців, що воювали за межами України, нараховано за січень 2200 року. Податкова соціальна пільга для цієї групи людей підвищена на 200 відсотків і становить 2027 грн. База оподаткування: $2700 - 2027 = 173$ грн., сума ПДФО $173 * 18/100 = 31,14$ грн., військовий збір $2200 * 1,5/100 = 33$ грн.

Податок на додану вартість

1. Продовжено до 1 січня 2025 року дію строку застосування пільги з податку на додану вартість на період за операціями з постачання товарів (крім підакцизних товарів) та послуг, що безпосередньо виготовляються підприємствами та організаціями громадських організацій осіб з інвалідністю (відповідно до Закону України від 05.12.2019 № 344-IX, який набрав чинності 25.12.2019).

2. 29 грудня 2019 року набрали чинності зміни Податкового кодексу щодо фінансової реструктуризації та оподаткування операцій фінансового лізингу відповідно до Закону України № 425-IX, яким визначено наступне:

- при поставці товарів, які були повернуті лізингоодержувачем лізингодавцю в зв'язку з невиконанням або неналежним виконанням договору фінансового лізингу (в тому числі повернуто на підставі виконавчого напису нотаріуса), і при цьому лізингодавець по операції з повернення таких товарів до складу податкового кредиту не включив суми податку, базою оподаткування є позитивна різниця між ціною поставки і ціною придбання таких товарів.
- Крім того, до 1 січня 2023 року звільняються від ПДВ операції:
 - платників податків - боржника та/або поручителя (майнового поручителя - заставодавця, іпотекодавця) з постачання товарів для цілей погашення заборгованості перед кредиторами відповідно до плану реструктуризації або плану санації;
 - банків та інших фінансових установ з постачання (продажу, відчуження іншим способом) товарів, отриманих від боржників, поручителів за операціями з постачання товарів, які звільнені від оподаткування.

3. Податкова вже не буде давати платнику ПДВ розстрочку сплати ПДВ, без нараховання відсотків, пені та штрафів при ввезенні на митну територію України

з поміщенням у митний режим імпорту устаткування і комплектуючих, що класифікуються за товарними підкатегоріями згідно з УКТ ЗЕД, переліченими у п. 65 підрозд. 2 розд. XX Податкового кодексу;

4. Змінився порядок складання зведеної податкової накладної за щоденними підсумками операцій. Відтепер в такій податковій накладній слід буде заповнювати всі графи (в тому числі 4, 5, 6 і 7), які до цього можна було не заповнювати, а також доведеться повністю розшифровувати всю номенклатуру із зазначенням кількості, ціни, кодів УКТ ЗЕД/ДКПП, а не як раніше - відображати все по групах.

5. Внесені зміни до форми та Порядку заповнення та подання податкової звітності з податку на додану вартість.

Відповідно до п. 68 «Перехідних положень» Податкового кодексу нагадуємо, що:

- з 1 липня 2019 р. по 31 грудня 2020 р. нарахування податку на додану вартість на товари у міжнародних відправленнях, сумарна вартість яких перевищує 100 євро, здійснюється у порядку визначеному Митним кодексом України для товарів, вартість яких перевищує 150 євро;

- особою, відповідальною за сплату податку на додану вартість при ввезенні товарів на митну територію України у міжнародних поштових відправленнях та експрес-відправленнях є оператор поштового зв'язку та експрес-перевізник. (З 1 січня 2019 р. по 31 грудня 2020 р. цей порядок сплати податку не застосовується).

- База оподаткування, ставки податку (0%, 7%, 20%) та порядок сплати не змінилися.

Акцизний податок

Ставки акцизного податку змінилися лише на тютюнові вироби.

Ставки акцизного податку на тютюнові вироби:

Тютюнові вироби	З 1 січня 2020 р. по 31 грудня 2020 р.	З 1 січня 2021 р. по 31 грудня 2021 р.
Сигарети з фільтром і без фільтру:		
- за 1000 шт.	907,20	1088,64
- у відсотках	12%	12%
Тютюн	1139,76	1367,71
Мінімальне податкове зобов'язання за 1000 шт. (сигарет з фільтром і без фільтру)	1213,61	1456,33

Законом України №129-IX від 20 вересня 2019 року «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі і послуг» у розділі XX «Перехідні положення» (підрозділ 5) п. 25 внесені наступні зміни:

Норми пунктів 120².1-120².3 статті 120² не застосовуються до акцизних накладних/розрахунків коригування, які платник зобов'язаний скласти з 1 липня по 30 листопада 2019 року (щодо штрафних санкцій за порушення порядку реєстрації акцизних накладних).

Норми пункту 128¹.2 статті 128¹ (штрафи за відсутність реєстрації акцизних складників) застосовуються з 1 жовтня 2019 року, а норми пункту 128¹.3 статті 128¹ - з 1 січня 2020 року (штрафи у розмірі 1000 грн. за кожен неподаний документ контролюючому органу, що містить дані про фактичні залишки пального та обсяги обігу пального або спирту етилового).

Зміни щодо адміністрування акцизного податку, які були внесені Законом України від 18.12.2019 р № 391-IX та діють вже з 29 грудня 2019 року:

- не вважатиметься акцизним складом пересувним паливний бак транспортного засобу;

- визначені умови віднесення операцій по заправці паливом за договорами підряду до власного споживання;

- будуть застосовуватись штрафи за відсутність складання або реєстрації перших примірників акцизних накладних/перших примірників розрахунків коригування до таких накладних;

- у акцизної накладної - три нових обов'язкових реквізити, уточнено можливість складання зведеної акцизної накладної, додано три випадки, коли особа, яка

 - реалізує паливо або спирт етиловий, зобов'язана скласти акцизну накладну, визначений алгоритм дій у разі зазначення платником податку в акцизній накладній помилкових даних або її складання на операцію, яка не відбулася;

- відстрочено до 1 квітня 2020 року початок застосовування штрафу за не обладнання та/або відсутність реєстрації витратомірів-лічильників і рівнемірів-лічильників рівня палива до розпорядників акцизних складів, на яких розташовані резервуари, загальна місткість яких не перевищує 1000 куб. метрів;

- норми п. 128¹.3 ПКУ про штраф за ненадання електронних документів з акцизних складів, на яких розташовані резервуари, загальна місткість яких не перевищує 1000 куб. метрів, починають застосовуватися з 1 квітня 2020 року;

- суб'єкт господарювання, який до 1 липня 2019 р. не потрапив під визначення платників акцизного податку, а з 1 липня 2019 р. зареєстрований платником такого податку, має право одноразово, до 20 січня 2020 року включно, подати заявку на поповнення обсягу залишку палива в системі електронного адміністрування реалізації палива і спирту етилового без сплати акцизного податку;

- роздрібною торгівлею паливом вважатимуть ще і реалізацію скрапленого вуглеводневого газу в балонах для побутових потреб населення та інших споживачів;

- оптова торгівля біоетанолом на території України буде здійснюватися виробниками біоетанолу при наявності ліцензії на виробництво біоетанолу;

- суб'єкти господарювання, які здійснюють роздрібну, оптову торгівлю паливом або зберігання пального виключно в споживчій тарі до 5 літрів, ліцензію на роздрібну або оптову торгівлю паливом або ліцензію на зберігання палива не отримують.

- з'явиться штраф в 500 тис. грн. за надання послуг зі зберігання палива іншим суб'єктам господарювання та/або реалізацію пального іншим особам на підставі ліцензії на зберігання палива, отриманої відповідно до абз. 2 ч. 41 ст. 15 Закону № 481;

- початок застосування штрафу за зберігання пального без наявності відповідної ліцензії перенесли з 1 січня 2020 року на 1 квітня.

Податок на прибуток підприємств

Базова ставка податку на прибуток залишається незмінною – 18 %.

1. Суб'єкти господарювання, які здійснюють випуск і проведення лотерей, у 2020 році обкладають податком на прибуток дохід, отриманий від здійснення таких операцій, за ставкою 28% (у минулому році розмір ставки становив 26%);

2. Припиняє діяти звільнення від сплати податку на прибуток з доходу підприємств, отриманого від господарської діяльності з використанням газу (метану) вугільних родовищ та/або похідної сировини газу (метану) вугільних родовищ, у тому числі газоповітряної суміші із вмістом газу (метану), яка не відповідає вимогам до якості природного газу, призначеного для транспортування, промислового та комунально-побутового споживання (п. 16 підрозд. 4 розд. XX Податкового кодексу);

3. Підприємства, які починаючи з 1 січня 2020 р. будуть вперше вводити в експлуатацію на території України основні засоби 4 групи, витрати на придбання яких були понесені (нараховані) після 1 січня 2017 р., вже не зможуть встановлювати мінімально допустимий термін для нарахування амортизації за прямолінійним методом, який дорівнює два роки (п. 43 підрозд. 4 розд. XX ПКУ). Тобто для розрахунку амортизації для таких основних засобів доведеться використовувати загальні мінімальні терміни експлуатації - 5 років.

4. Звітувати платникам податку на прибуток тепер доведеться за оновленою формою декларації.

5. Для великих платників податків у зв'язку зі зміною з 1 січня 2020 р. реквізитів бюджетних рахунків, сплата податку на прибуток підприємств у разі, коли юридична адреса не співпадає з місцем податкового обліку в Офісі великих платників податків ДПС (м. Київ), повинна здійснюватися за місцем знаходження платника, тобто на бюджетні рахунки відкриті на ім'я Головних управлінь Державної казначейської служби України в областях з ознакою в структурі рахунку «9» (великі платники податків).

Нагадуємо, що вартість електронно-обчислювальних машин (група 4 ст. 138.3.3 ПК України) збільшена із 2500 до 6000 грн., тобто на вартість таких машин до 6000 грн. амортизація не нараховується.

Податок на майно

1. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

Платники, база оподаткування, порядок сплати податку юридичними та фізичними особами не змінився. Ставку податку встановлює місцева рада.

Гранична ставка податку за 1 м. кв. у 2019 році – 62,60 грн., у 2020 році – 70,85 грн.

2. Плата за землю

Ставки земельного податку з 1 січня 2020 р. не змінилися:

Для сільськогосподарських угідь	Не менше 0,3 % та не більше 1 % від їх нормативної грошової оцінки
За земельні ділянки, нормативна грошова оцінка яких проведена	Не більше 3 % від їх нормативної грошової оцінки
За землі загального призначення	Не більше 1 % від їх нормативної грошової оцінки
Орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності	Не менше земельного податку, визначеного в установленому порядку, та не більше 12 % від їх нормативної грошової оцінки
Для лісових земель	Не більше 0,1 % від їх нормативної грошової оцінки
За земельні ділянки сільгоспугідь, розташовані за межами населених пунктів або в межах населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено	Не менше 0,3 % та не більше 5 % від нормативної грошової оцінки 1 га ріллі по області
За інші землі за межами населених пунктів або в межах населених	Не більше 5 % від нормативної грошової оцінки 1 га ріллі по області

пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено	
За лісові землі в межах або за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено	Не більше 0,1 % від нормативної грошової оцінки 1 га ріллі по області
За земельні ділянки, надані гірничодобувним підприємствам для видобування корисних копалин та розробки родовищ корисних копалин	25 % земельного податку, обчисленого за ставками, встановленими у визначеному порядку

Податкове зобов'язання із земельного податку **на 2020 рік** обчислюється за ставками, розміри яких затверджені рішеннями сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад.

Індексація нормативної грошової оцінки.

Порядок індексації нормативної грошової оцінки земель визначений статтею 289 Податкового кодексу, згідно з яким коефіцієнт індексації прямо залежить від індексу споживчих цін за попередній рік.

Пунктом 9 підрозділу 6 «Особливості справляння плати за землю» розділу ХХ «Перехідні положення» Податкового кодексу встановлено, що індекс споживчих цін за **2017-2023 роки**, що використовується для визначення коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення, застосовується із значенням **100 відсотків**.

При визначенні податкового зобов'язання із плати за землю на 2020 рік нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення за 2019 рік індексується на коефіцієнт 1,0.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель. Коефіцієнти індексації нормативної грошової оцінки земель становлять:

- 1996 рік – 1,703,
- 1997 рік – 1,059,
- 1998 рік – 1,006,
- 1999 рік – 1,127,
- 2000 рік – 1,182,
- 2001 рік – 1,02,
- 2005 рік – 1,035,

- 2007 рік – 1,028,
- 2008 рік – 1,152,
- 2009 рік – 1,059,
- 2010 рік – 1,0,
- 2011 рік – 1,0,
- 2012 рік – 1,0,
- 2013 рік – 1,0,
- 2014 рік – 1,249,
- 2015 рік – 1,433 (крім сільськогосподарських угідь) та 1,2 для сільськогосподарських угідь (рілля, перелоги, сіножаті, пасовища, багаторічні насадження), 2016 рік – для сільськогосподарських угідь (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги) – 1,0, для земель несільськогосподарського призначення – 1,06, 2017 рік – 1,0, 2018 рік – 1,0.

Нормативна грошова оцінка земель за 2002, 2003, 2004 та 2006 роки не індексувалася.

При визначенні податкового зобов'язання із плати за землю **на 2020 рік** потрібно уточнити, чи не запровадила місцева рада **у 2019 році** своїм рішенням **з 1 січня 2020 року** нову нормативну грошову оцінку з тим. Якщо так, то потрібно отримати новий витяг з технічної документації про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки.

Подання звітності

Податкова декларація із плати за землю **на 2020 рік** подається платниками (крім фізичних осіб) у термін **не пізніше 20 лютого цього року** до контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки.

Форма податкової декларації з плати за землю (земельний податок та/або орендна плата за земельні ділянки державної або комунальної власності) (далі – Декларація), затверджена наказом Міністерства фінансів України від 16.06.2015 № 560 (в редакції наказу Міністерства фінансів України від 23.01.2017 № 9).

Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

3. Транспортний податок

Оподаткуванню підлягають легкові автомобілі не більше 5-ти років з дня випуску, вартістю 375 мінімальних зарплат (у 2020 р. – 1 772 250 грн.)

Ставка податку не змінилася і становить 25 000 грн. на рік.

4. Туристичний збір

З 1 січня 2019 року змінився порядок нарахування туристичного збору (платники, бази, ставки). Підпунктом 14.1.277 статті 14 Податкового кодексу дано визначення внутрішнього та виїзного туризму.

З метою оподаткування:

- внутрішній туризм – це переміщення в межах території України громадян України та/або осіб, які постійно проживають на території України, в пізнавальних, професійно-ділових чи інших цілях.
- в'їзний туризм – прибуття на територію України та/або переміщення в межах території України осіб, які постійно не проживають на території України, в пізнавальних, професійно-ділових чи інших цілях.

Звільнені від сплати туристичного збору члени сім'ї фізичної особи першого та/або другого ступеня споріднення (резиденти), які тимчасово розміщуються такою фізичною особою у місцях проживання (ночівлі), що належать їй на праві власності або на праві користування за договором найму.

Змінилась база оподаткування, з 1 січня 2019 року – це загальна кількість днів тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі).

Ставки встановлені у відсотках до мінімальної заробітної плати на 1 січня податкового року, а тому граничні ставки туристичного збору з 1 січня 2020 р. складуть:

- для внутрішнього туризму 23,62 грн. (до 0,5 відсотка);
- для в'їзного туризму 236,15 грн. (до 5 відсотків).

Згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, справляння збору може здійснюватися з тимчасового розміщення у таких місцях проживання (ночівлі), які і будуть податковими агентами:

а) готелі, кемпінги, мотелі, гуртожитки для приїжджих, хостели, будинки відпочинку, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, пансіонати та інші заклади готельного типу, санаторно-курортні заклади;

б) житловий будинок, забудова до житлового будинку, квартира, котедж, кімната, садовий будинок, дачний будинок, будь-які інші об'єкти, що використовуються для тимчасового проживання (ночівлі).

Платники збору сплачують суму збору авансовим внеском перед тимчасовим розміщенням у місцях проживання (ночівлі) податковим агентам.

Податкові агенти сплачують збір за своїм місцезнаходженням щоквартально або авансовими внесками до 30 числа (включно) кожного місяця.

Остаточна сума збору визначається на підставі податкової декларації за відповідний квартал.

Спрощена система оподаткування

Закон України № 129-IX від 20 вересня 2019 року «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі і

послуг» прийняті зміни, що стосуються спрощеної системи оподаткування. Це, зокрема:

1. З 1 січня 2021 року граничний обсяг доходу фізичних осіб – підприємців другої групи встановлений у розмірі 2 500 000 грн. (діюча норма – 1 500 000 грн.) (п. 291.4 ст. 291 ПКУ).

2. З 20 березня 2020 року значно розширено перелік видів діяльності (п. 291.5.1 ст. 291 ПКУ), здійснення яких не дозволяє реєструватись платником єдиного податку.

Діюча норма до 20.10.2019 р.	з 20.10.2019 р.
<p>- Діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності) та зв'язку (крім діяльності, що не підлягає ліцензуванню).</p>	<p>- Діяльність з надання послуг (крім кур'єрської діяльності);</p> <p>- Діяльність з надання послуг фіксованого телефонного зв'язку з правом технічного обслуговування та експлуатації телекомунікаційних мереж і надання в користування каналів електронного зв'язку;</p> <p>- Діяльність з надання послуг фіксованого телефонного зв'язку;</p> <p>- Діяльність з надання послуг рухомого (мобільного) телефонного зв'язку;</p> <p>- Діяльність з надання послуг з технічного обслуговування та експлуатації телекомунікаційних мереж ефірного, теле- і радіомовлення, проводового радіомовлення та телемереж.</p>

3. Доповнено розділ XX «Перехідні положення» ПКУ п. 53 наступного змісту:

До 1 жовтня 2020 року реєстратори розрахункових операцій та/або програмні реєстратори розрахункових операцій не застосовуються платниками єдиного податку другої - четвертої груп (фізичними особами - підприємцями) незалежно від обраного виду діяльності, обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 1 000 000 гривень, крім тих, які здійснюють:

- реалізацію технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту;

- реалізацію лікарських засобів, виробів медичного призначення та надання платних послуг у сфері охорони здоров'я.

З 1 жовтня 2020 року до 1 січня 2021 року реєстратори розрахункових операцій та/або програмні реєстратори розрахункових операцій не застосовуються платниками єдиного податку другої - четвертої груп (фізичними особами - підприємцями), обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 1 000 000 гривень, незалежно від обраного виду діяльності, крім тих, які здійснюють:

- реалізацію товарів (надання послуг) через мережу Інтернет;
- реалізацію технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту;
- реалізацію лікарських засобів, виробів медичного призначення та надання платних послуг у сфері охорони здоров'я;
- реалізацію ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння;
- роздрібну торгівлю вживаними товарами в магазинах (група 47.79 КВЕД);
- діяльність ресторанів, кафе, ресторанів швидкого обслуговування, якщо така діяльність є іншою, ніж визначена пунктом 11 статті 9 Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг»;
- діяльність туристичних агентств, туристичних операторів;
- діяльність готелів і подібних засобів тимчасового розміщення (група 55.10 КВЕД);
- реалізацію текстилю (крім реалізації за готівкові кошти на ринках), деталей та приладдя для автотранспортних засобів відповідно до переліку, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

У разі перевищення платником єдиного податку другої - четвертої груп (фізичною особою - підприємцем) в календарному році обсягу доходу 1 000 000 гривень, застосування реєстратора розрахункових операцій та/або програмного реєстратора розрахункових операцій для такого платника єдиного податку є обов'язковим. Застосування реєстратора розрахункових операцій та/або програмного реєстратора розрахункових операцій починається з першого числа першого місяця кварталу, наступного за виникненням такого перевищення, та продовжується в усіх наступних податкових періодах протягом реєстрації суб'єкта господарювання як платника єдиного податку.

4. Цим же Законом внесені зміни до п.10 ст. 296 ПКУ, а саме «Реєстратори розрахункових операцій або програмні реєстратори не застосовуються платниками єдиного податку першої групи».

Прикінцеві та перехідні положення

Зміни, які продовжують діяти в 2020-2022 роках.

Дію пункту 23 підрозділу 2 «Особливості справляння податку на додану вартість» щодо звільнення від оподаткування операцій з постачання, у тому числі операції з імпорту відходів та брухту чорних і кольорових металів, а також паперу та картону для утилізації, продовжено до 1 січня 2022 року.

Дію пункту 38 підрозділу 2 про звільнення від оподаткування податком на додану вартість операції з ввезення на митну територію України лікарських засобів продовжено до 31 грудня 2020 року.

Дію пункту 44 підрозділу 2 щодо дати виникнення податкових зобов'язань та податкового кредиту за касовим методом для постачальників електроенергії, які надають послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, продовжено до 1 січня 2022 року. При цьому, товарну підкатегорію 2703000000 – виключено взагалі.

Дію пункту 45 щодо звільнення від оподаткування податком на додану вартість операції з постачання на митній території України вугілля продовжено до 1 січня 2022 року.

Дію пункту 64 щодо звільнення від оподаткування податком на додану вартість операції із ввезення на митну територію України та з постачання на митній території України транспортних засобів, оснащених виключно електричними двигунами, продовжено до 31 грудня 2022 року.

Дію пункту 9 підрозділу 6 «Особливості справляння плати за землю» щодо встановлення індексу споживчих цін для визначення коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення у розмірі 100 відс. продовжено до 2023 року.

Аналогічно продовжено дію п. 5 підрозділу 8 «Особливості справляння єдиного податку» щодо визначення величини коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень) для цілей оподаткування єдиним податком четвертої групи спрощеної системи оподаткування, застосовується із значенням 100 відсотків на 2017-2023 рік.

У підрозділі 10 «Інші перехідні положення» п. 16-1, підпункт 1.7, в якому передбачено звільнення від оподаткування військовим збором окремих видів доходів фізичних осіб доповнено, а саме: доходи, отримані платником податку за здані побутові відходи, брухт чорних, кольорових металів, а також дорогоцінних металів, проданих Національному банку України.

Зверніть увагу!

З 1 січня 2020 року введено в дію нові рахунки для зарахування податків, зборів, платежів до державного та місцевих бюджетів, рахунки в системах електронного адміністрування ПДВ та реалізації пального і спирту етилового,

рахунки для зарахування ЄСВ, відкриті з урахуванням міжнародного номера банківського рахунку IBAN.

Екологічний податок

Податківці нагадують, що порядок справляння екологічного податку регламентується статтями 240-250 Податкового кодексу України (далі 1 ПКУ) і у 2020 році не змінився.

Статтею 250 ПКУ для екологічного податку визначено базовий податковий (звітний) період, що дорівнює календарному кварталу.

Відповідно до п. 250.2 ст. 250 ПКУ платники податку складають податкові декларації з екологічного податку за формою, затвердженою наказом Міністерства фінансів України від 17.08.2015 р. № 715, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 03.09.2015 р. за № 1052/27497 (далі — Декларація), та подають їх протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, до контролюючих органів та сплачують податок протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку подання податкової декларації:

- за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення, скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти, розміщення протягом звітного кварталу відходів у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах — за місцем розміщення стаціонарних джерел, спеціально відведених для цього місць чи об'єктів;
- за утворення радіоактивних відходів та тимчасове зберігання радіоактивних відходів понад установлені особливими умовами ліцензії строк — за місцем перебування платника на податковому обліку у контролюючих органах.

При цьому — до внесення змін до форми Декларації — слід врахувати пропозиції, викладені у листах ДФС:

- від 16.01.2019 № 1422/7/99-99-12-03-04-17 щодо обов'язковості складання платниками екологічного податку окремого додатка 1 до Декларації в частині зобов'язань за викиди в атмосферне повітря двоокису вуглецю стаціонарними джерелами забруднення за кодом 19011000;
- від 26.04.2019 № 13932/7/99-99-12-03-04-17 щодо особливостей податкового адміністрування екологічного податку за викиди двоокису вуглецю з умовним прикладом розрахунку (обчислення) обсягів викидів двоокису вуглецю.

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ЛИСТ

від 16.01.2019

№ 1422/7/99-99-12-03-04-17

Головним управлінням ДФС в областях, м. Києві Офіс великих платників податків ДФС

Державна фіскальна служба України повідомляє, що з 2019 року застосовується новий порядок справляння та розподілу сум доходів від екологічного податку (далі – Податок), зокрема в частині викидів двоокису вуглецю в атмосферне повітря (далі – Викиди двоокису вуглецю).

Розділ VIII Податкового кодексу України (далі – Кодекс) змінено Законом України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» (далі – Закон № 2628) як в частині визначення платників, які справляють екологічний податок за Викиди двоокису вуглецю, так і ставок Податку.

При цьому за зобов'язаннями Податку за Викиди двоокису вуглецю, що виникають за результатами діяльності у 2019 році, до платників Податку в частині Викидів двоокису вуглецю належать суб'єкти, у яких сукупний річний обсяг Викидів двоокису вуглецю за даними форми статистичної звітності 2-ТП повітря за 2018 рік, копія якої подається до органу ДФС за місцезнаходженням стаціонарного джерела викидів, перевищує 500 тонн.

Крім того, з 1 січня 2019 року ставку Податку за викиди двоокису вуглецю стаціонарними джерелами з 0,41 грн./тонну підвищено до 10 грн./тонну, тобто збільшено у 24,4 раза.

Разом з тим Законом України від 22 листопада 2018 року № 2621-VIII «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України» (далі – Закон № 2621) змінено склад доходів Державного бюджету України, що визначений ст. 29 Бюджетного кодексу України, в частині розподілу між бюджетами коштів від Податку.

Зокрема, згідно із п. 161 ст. 29 Бюджетного кодексу України запроваджено особливий порядок розподілу коштів Податку за викиди забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення, який полягає у тому, що надходження Податку в частині Викидів двоокису вуглецю зараховуються до загального фонду державного бюджету у розмірі 100 відс., тоді, як надходження Податку від викидів інших видів забруднюючих речовин зараховуються до загального фонду державного бюджету лише у розмірі 45 відсотків.

Таким чином, платники Податку перераховують суми Податку, що справляється за викиди, крім Викидів двоокису вуглецю, скиди забруднюючих речовин та розміщення відходів, одним платіжним дорученням на рахунки, відкриті в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, які забезпечують розподіл цих коштів у співвідношенні, визначеному Бюджетним кодексом України:

45 відсотків Податку – до загального фонду Державного бюджету України (крім Податку, що справляється за викиди в атмосферне повітря двоокису вуглецю стаціонарними джерелами забруднення, який зараховується до загального фонду державного бюджету у повному обсязі; Податку, що справляється за утворення радіоактивних відходів (включаючи вже накопичені) та/або тимчасове

зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад встановлений особливими умовами ліцензії строк, який зараховується до спеціального фонду державного бюджету у повному обсязі);

55 відсотків – до спеціального фонду місцевих бюджетів (крім Податку, що справляється за утворення радіоактивних відходів), у тому числі:

до сільських, селищних, міських бюджетів, бюджетів об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, – 25 відсотків;

обласних бюджетів та бюджету Автономної Республіки Крим – 30 відсотків;

бюджетів міст Києва та Севастополя – 55 відсотків.

Податок, що справляється за утворення радіоактивних відходів (включаючи вже накопичені) та/або тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад встановлений особливими умовами ліцензії строк, зараховується до спеціального фонду державного бюджету у повному обсязі.

З метою забезпечення ефективного контролю за розподілом коштів Податку за викиди забруднюючих речовин (двоокису вуглецю) з урахуванням припису п. 161 ст. 29 Бюджетного кодексу України зобов'язуємо поінформувати платників Податку про обов'язковість складання окремого додатка 1 до декларації, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 17.08.2015 № 715, зареєстрованої у Міністерстві юстиції України 03.09.2015 за № 1052/27497 (далі – Декларація), в частині зобов'язань за Викиди двоокису вуглецю починаючи вже за зобов'язаннями з Податку за IV квартал 2018 року.

Статтею 250 Кодексу для Податку визначено базовий податковий (звітний) період, що дорівнює календарному кварталу.

Відповідно до пункту 250.2 статті 250 Кодексу платники Податку складають податкові Декларації та подають їх протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, до контролюючих органів та сплачують Податок протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку подання податкової декларації:

за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення, скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти, розміщення протягом звітного кварталу відходів у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах – за місцем розміщення стаціонарних джерел, спеціально відведених для цього місць чи об'єктів;

за утворення радіоактивних відходів та тимчасове зберігання радіоактивних відходів понад установлений особливими умовами ліцензії строк – за місцем перебування платника на податковому обліку у контролюючих органах.

Граничними термінами подання податкових декларацій та сплати податкових зобов'язань з Податку вважаються за:

IV квартал 2018 року – 11 лютого 2019 року, а останнім днем сплати податку – 19 лютого 2019 року;

I квартал ц.р. – 10 травня та 20 травня 2019 року відповідно;

II квартал ц.р. – 9 серпня та 19 серпня 2019 року відповідно;

III квартал ц.р. – 11 листопада та 19 листопада 2019 року відповідно;

IV квартал ц.р. – 10 лютого та 19 лютого 2020 року відповідно.

Зобов'язуємо довести цей лист для використання у роботі підпорядкованим структурним підрозділам і платникам Податку.

**В.о. заступника
Голови**

Є. БАМБІЗОВ

**ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ЛИСТ**

від 26.04.2019

№ 13932/7/99-99-12-03-04-17

**Головним управлінням ДФС в областях, м. Києві
Офіс великих платників податків ДФС**

Державна фіскальна служба України, керуючись підпунктами 6 та 7 пункту 5 Положення про Державну фіскальну службу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 травня 2014 року № 236, враховуючи зміни до Податкового кодексу України (далі – Кодекс), надає та доручає довести до відома платників особливості податкового адміністрування у 2019 році екологічного податку за викиди забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення в атмосферне повітря в частині викидів двоокису вуглецю (далі – викиди двоокису вуглецю).

До розділу VIII Кодексу Законом України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» внесено зміни як в частині визначення платників, які справляють екологічний податок за викиди двоокису вуглецю, так і ставок податку.

Пунктом 240.7 ст. 240 Кодексу визначено, що не є платниками податку за викиди двоокису вуглецю суб'єкти, зазначені у пункті 240.1 статті 240 Кодексу, якими здійснюються такі викиди в обсязі не більше 500 тонн за рік.

У разі якщо річний обсяг викидів двоокису вуглецю перевищує 500 тонн за рік, суб'єкти зобов'язані зареєструватися платниками податку у податковому (звітному) періоді, в якому відбулося таке перевищення. Такі платники зобов'язані скласти та подати податкову звітність, нарахувати та сплатити податок за податковий (звітний) період, у якому відбулося таке перевищення, у порядку, передбаченому Кодексом.

Разом з тим п. 242.4 ст. 242 Кодексу встановлено, що база оподаткування податком за викиди двоокису вуглецю за результатами податкового (звітного) року зменшується на обсяг викидів у розмірі 500 тонн за рік.

Враховуючи викладене та припис п. 250.9 ст. 250 Кодексу, рекомендуємо запропонувати платникам податку, у яких у 2019 році розрахунковий, сумарний за всіма стаціонарними джерелами, обсяг викидів двоокису вуглецю:

не перевищує граничний обсяг викидів – подати до контролюючого органу за місцезнаходженням стаціонарного джерела забруднення заяву про відсутність у звітному році об'єкта оподаткування викидів двоокису вуглецю із додатком розрахунку оцінки обсягів таких викидів;

перевищує граничний обсяг (500 тонн) – зареєструватися платником податку за викиди двоокису вуглецю та подати до контролюючого органу за місцезнаходженням стаціонарного джерела забруднення заяву про звітний період, у якому планується виникнення об'єкта оподаткування викидів двоокису вуглецю, із додатком розрахунку оцінки обсягів таких викидів.

При цьому платники декларують податкові зобов'язання за викиди двоокису вуглецю в частині обсягів викидів, що перевищують граничний обсяг, починаючи із звітного (податкового) періоду, у якому досягнуто граничний обсяг таких викидів.

Додаток: Умовні приклади розрахунку (обчислення) обсягів викидів двоокису вуглецю енергетичними установками від спалювання різних видів палив на 5 арк. у 1 прим.

В.о. заступника Голови

В. КРИВІЦЬКИЙ

Умовні приклади розрахунку (обчислення) обсягів викидів двоокису вуглецю енергетичними установками від спалювання різних видів палив

Приклад 1

Суб'єкт господарювання (далі – Платник), що обрав спрощену систему оподаткування четвертої групи, провадить господарську діяльність з вирощування сільськогосподарської рослинницької продукції на закритому ґрунті.

Платник у визначеному законодавством порядку [1] отримав Ліцензію на провадження господарської діяльності з поводження з небезпечними відходами, яка надає йому право на провадження діяльності із збирання та утилізації відпрацьованих мастил (олив), які збираються та зберігаються у відповідності до правил, визначених постановою Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2012 року № 1221 «Деякі питання збирання, перевезення, зберігання, оброблення (перероблення), утилізації та/або знешкодження відпрацьованих мастил (олив)».

Платником у 2018 році зібрано 220 тонн мастил (олив). Відповідно до ліцензійних умов у 2019 році Платником здійснено утилізацію зібраних мастил (олив) шляхом їх спалювання у енергетичній установці (паливний котел), який забезпечує теплом споруди для вирощування сільськогосподарської рослинницької продукції, використовуючи мастила (оливи) як рідке паливо подібне мазуту, з них у:

І кварталі – 120 тонн мастил (олив),

II кварталі – 40 тонн мастил (олив),

III кварталі – 15 тонн мастил (олив),

IV кварталі – 45 тонн мастил (олив), що зібрані у 2018 році та 45 тонн мастил (олив), що зібрані у 2019 році.

Керуючись Інструкцією про зміст та порядок складання звіту проведення інвентаризації викидів забруднюючих речовин на підприємстві [2] щодо обліку викидів не тільки за фактичними вимірами, але й за розрахунковими показниками їх емісій, а також Методикою визначення викидів забруднювальних речовин у атмосферу від енергетичних установок [3] валовий обсяг викидів двоокису вуглецю, що надходить у атмосферу з димовими газами енергетичної установки обчислено за формулою:

$$E_j = 10^{-6} k_j B_i Q_i^r$$

де E_j – валовий викид j -ї забруднюючої речовини під час спалювання i -го палива за звітний період, т;

k_j – показник емісії j -ї забруднюючої речовини для i -го палива, г/ГДж;

B_i – витрата i -го палива за період, т;

Q_i^r – нижча робоча теплота згоряння i -го палива, МДж/кг.

Зокрема для 1 тонни мазуту питомий обсяг викидів двоокису вуглецю (CO_2 , E_{CO_2}) обчислено за такими довідниковими показниками:

нижча робоча теплота згорання палива ($Q_{мазуту}$) – 39,48 МДж/кг;

показник емісії Двоокису (CO_2 , K_{CO_2}) – 76 662,63 г/ГДж

та формулою:

$$E_{CO_2} = 10^{-6} k_{CO_2} Q_{мазуту} B = 10^{-6} \cdot 76\,662,63 \text{ г/ГДж} \cdot 39,48 \text{ МДж/кг} \cdot 1 \text{ т}$$

оцінено у розмірі 3,027 тонн емісії Двоокису (CO_2).

Таким чином обчислюємо кількість викидів Двоокису (CO_2), емісія яких відбулася в результаті утилізації мастил (олив) шляхом їх спалювання як рідкого пічного палива подібного мазуту, які складають у:

I кварталі 2019 року з 120 тонн мастил (олив) – 363,240 тонни (CO_2).

II кварталі 2019 року з 40 тонн мастил (олив) – 121,080 тонна (CO_2),

III кварталі 2019 року з 15 тонн мастил (олив) – 45,405 тонн (CO_2),

IV кварталі 2019 року з 90 тонн мастил (олив) – 272,430 тонни (CO_2).

Складаємо таблицю оцінок податкових зобов'язань з Податку від емісії при ставці 10,00 грн./тонну (CO_2):

період	обсяг утилізованих мастил,	емісія (CO_2)	фактичний обсяг з початку року	база оподаткування	Сума податкових зобов'язань
квартал	тонн	тонн/квартал	тонн	тонн	грн.
1	2	3	4	5	6
перший	120,000	363,240	363,240	0,000	0,00

другий	40,000	121,080	484,320	0,000	0,00
третій	15,000	45,405	529,725	29,725	297,25
четвертий	90,000	272,430	802,155	272,430	2 724,30
всього	265,000	802,155		302,155	3 021,55

При складанні вказаної таблиці використано наступні формули розрахунку бази оподаткування (tb_i), де 500 (тонн) – гранична величина емісії після якої виникають податкові зобов'язання (п. 242.4 ст. 242 Кодексу)

І квартал

$$(363,240 - 500,000) < 0, \text{ то}$$

$$tb_1 = 0,00 \text{ тонн } CO_2;$$

II квартал

$$(363,240 + 121,080 - 500,00) < 0, \text{ то}$$

$$tb_2 = 0,00 \text{ тонн } CO_2,$$

III квартал

$$(363,240 + 121,080 + 45,430 - 500) = 529,725 > 0, \text{ то}$$

$$tb_3 = 529,725 - 500 = 29,725 \text{ тонн } CO_2,$$

IV квартал

$$(363,240 + 121,080 + 272,430 + 45,430 - 500) = 802,155 > 0, \text{ то}$$

$$tb_4 = 802,155 - 500 - 29,725 = 272,43 \text{ тонн } CO_2.$$

Приклад 2

Гірниче підприємство (далі – Підприємство) провадить господарську діяльність з видобування мергелю, який вміщує 75 відсотків вапняку (CaO_3) та 25 відсотків глинистих мінералів.

В результаті кальцинації мергелю (нагрівання в печі, у якій спалюється вугілля) утворюється цементний клінкер, що містить 62 відсотки (CaO), при цьому відбувається емісія Двоокису (CO_2) в кількості 33 тонни на 1 тонну мергелю, що пропорційно 48,714 тоннам Двоокису при виробництві 1 тонни цементного клінкеру.

При добовому споживанні клінкерної печі Підприємства у 100 тонн мергелю за умови безперервного виробництва за звітний (податковий) квартал емісія Двоокису на Підприємстві обчислена за формулою

$$100 \text{ тонн (мергелю)} \times T_i \times 33 \text{ тонни } (CO_2)/\text{тонну мергелю},$$

де T_i – тривалість звітного періоду, оцінена у обсягах

за I квартал – 297 000,000 тонн Двоокису;

за II квартал – 300 300,000 тонн Двоокису;

за III квартал – 303 600,000 тонн Двоокису;

за IV квартал – 303 600,000 тонн Двоокису.

Водночас для технологічної операції з кальцинування мергелю шляхом нагрівання клінкерної печі Підприємства використовується 0,35 тонни вугілля на 1 тонну мергелю або 35 тонн вугілля на добу, в результаті чого виникає додаткова,

по відношенню до емісії від кальцинування мергелю, емісія CO₂ від згоряння вугілля.

Керуючись Інструкцією про зміст та порядок складання звіту проведення інвентаризації викидів забруднюючих речовин на підприємстві [2] обліку викидів не тільки за фактичними вимірами, але й за розрахунковими показниками їх емісій, а також Методикою визначення викидів забруднювальних речовин у атмосферу від енергетичних установок [3] валовий обсяг викидів Двоокису, що надходить у атмосферу з димовими газами енергетичної установки обчислено за формулою:

$$E_j = 10^{-6} k_j V_i Q_i^r$$

де E_j – валовий викид j-ї забруднюючої речовини під час спалювання i-го палива за звітний період, т;

k_j – показник емісії j-ї забруднюючої речовини для i-го палива, г/ГДж;

V_i – витрата i-го палива за період, т;

Q_i^r – нижча робоча теплота згоряння i-го палива, МДж/кг.

Зокрема емісія від спалювання вугілля питомий обсяг викидів Двоокису обчислено за такими показниками:

нижча робоча теплота згоряння палива (Q_{вугілля}) – 20,47 МДж/кг;

показник емісії двоокису вуглецю (CO₂, K_{CO₂}) – 93 740,0 г/ГДж

та формулою:

$$E_{CO_2} = 10^{-6} k_{CO_2} Q_{вугілля} V = 10^{-6} \cdot 93\,740,0 \text{ г/ГДж} \cdot 20,47 \text{ МДж/кг} \cdot 1 \text{ т}$$

оцінено у розмірі 1,920 тонн емісії Двоокису.

Таким чином обчислюємо кількість викидів Двоокису, емісія яких відбулася в результаті згоряння вугілля, обчислена за формулою

$$35 \text{ тонн (вугілля)} \times T_i \times 1,920 \text{ тонни (CO}_2\text{)/тонну вугілля,}$$

де T_i – тривалість звітного періоду, яка відповідає

за I квартал – 6 048,000 тонн Двоокису;

за II квартал – 6 115,200 тонн Двоокису;

за III квартал – 6 182,400 тонн Двоокису;

за IV квартал – 6 182,400 тонн Двоокису.

Складаємо таблицю оцінок податкових зобов'язань з Податку від емісії Двоокису при ставці 10,00 грн/тонну (CO₂):

період	фактичний обсяг CO ₂ (fv _i)			база оподаткування (tb _i)	сума податкових зобов'язань
	всього	у тому числі за			
		об'єкт 1	об'єкт 2		
квартал	тонн/квартал	тонн/квартал	тонн/квартал	тонн	гривень
1	2	3	4	5	6
перший	303 048,000	297 000,000	6 048,000	302 548,000	3 025 480,00
другий	306 415,200	300 300,000	6 115,200	306 415,200	3 064 152,00
третій	309 782,400	303 600,000	6 182,400	309 782,400	3 097 824,00
четвертий	309 782,400	303 600,000	6 182,400	309 782,400	3 097 824,00

всього	1 229 028,000	1 204 500,000	24 528,00	1 228 528,000	12 285 280,00
---------------	----------------------	----------------------	------------------	----------------------	----------------------

При складанні таблиць використано наступні формули розрахунку бази оподаткування Податком (tb_i) де fv_i – фактичні обсяги CO₂, 500 (тонн) – гранична величина емісії після якої виникають податкові зобов'язання з Податку (п. 242.4 ст. 242 Кодексу)

Таким чином обчислена база оподаткування Податком за даними наведеними у таблиці відповідає

I квартал

оскільки $fv_1 = 297\,000,000 + 6\,048,000 = 303\,048,000 > 500$, то

$$tb_1 = 303\,048,000 - 500,000 = 302\,548,000 \text{ тонн CO}_2$$

II квартал

оскільки $fv_1 > 500$, то

$$fv_2 = tb_2 = 300\,300,000 + 6\,115,200 = 306\,415,200 \text{ тонн CO}_2$$

III квартал

оскільки $fv_1 > 500$, то

$$fv_3 = tb_3 = 303\,600,000 + 6\,182,400 = 309\,782,400 \text{ тонн CO}_2$$

IV квартал

оскільки $fv_1 > 500$, то

$$fv_4 = tb_4 = 303\,600,000 + 6\,182,400 = 309\,782,400 \text{ тонн CO}_2.$$

Таким чином податкові зобов'язання Підприємства з Податку при ставці 10 гривень за 1 тону Двоокису складатимуть за:

I квартал – $302\,548,00 \times 10,00 = 3\,025\,480,00$ гривень,

II квартал – $306\,415,20 \times 10,00 = 3\,064\,152,00$ гривень,

III квартал – $309\,782,40 \times 10,00 = 3\,097\,824,00$ гривень,

IV квартал – $309\,782,40 \times 10,00 = 3\,097\,824,00$ гривень.

Інформаційні джерела

[1] Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з поводження з небезпечними відходами, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13 липня 2016 р. № 446;

[2] Інструкція про зміст та порядок складання звіту проведення інвентаризації викидів забруднюючих речовин на підприємстві, Наказ Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України від 10.02.1995 № 7 зареєстровано в Міністерстві юстиції України 15.03.1995 за № 61/597;

[3] Галузевий керівний документ «Методика визначення викидів забруднювальних речовин у атмосферу від енергетичних установок» (ГКД 34.02.305 – 2002);

Збірник показників емісії (питомих викидів) забруднюючих речовин в атмосферне повітря різними виробництвами (Донецьк 2004), схвалений Міністерством екології та природних ресурсів України листом від 08.11.2014 № 10990/20/1-10.

**Порядок заповнення податкової накладної, авансовий внесок, КВЕД,
туристичний збір**

	Реквізити	Назва	Суть
1.	Лист ДПС від 28.12.2019 р. № 8338/7/99-00-07-03-02-17	Змінено порядок заповнення податкової накладної	З 01.01.2020 р в податкових накладних за щоденними підсумками операцій показники табличній частині розділу Б повинні заповнюватися за загальними правилами, встановленими Порядком № 1307
2.	Лист ДПС від 12.12.2019 р. № 1860/6/99-00-07-02-02-15/ПК	Приватне АТ перетворено в ТОВ – як враховувати авансовий внесок з дивідендів, сплачений до перетворення?	Створений в процесі реорганізації платник не має права зменшити суму дивідендів, які підлягають виплаті, на суму об'єкта оподаткування за звітний податковий рік, за результатами якого виплачуються дивіденди, задекларованого платником до реорганізації
3.	Лист ДПС від 08.01.2020 р. № 29/6/99-00-04-03-02-06/ПК	Які КВЕДи не дають права єдиннику з групи перебувати на спрощеній системі оподаткування	Правильно встановлюємо, до якого виду відноситься обрана господарська діяльність та чи належить вона до видів діяльності, перелік яких наведено у п. 291.5 ст. 291 Кодексу
4.	Лист ДПС від 28.12.2019 р. № 2215/6/99-00-04-07-03-15/ПК	Справляння туристичного збору	Якщо органом місцевого самоврядування прийнято рішення про встановлення туристичного збору, то всі, хто надають послуги з тимчасового розміщення в місцях проживання є податковими агентами щодо стягнення туристичного збору незалежно від оприлюднення переліку податкових агентів на офіційному сайті місцевої ради

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ЛИСТ

від 28.12.2019 р. № 8338/7/99-00-07-03-02-17

**Головним управлінням ДПС в областях, м. Києві,
Офісу великих платників податків ДПС**

У зв'язку з набранням чинності з 01 січня 2020 року пунктом 8 Змін до Порядку заповнення податкової накладної, затверджених наказом Міністерства фінансів України від 17.09.2018, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 12.10.2018 за № 1157/32609 «Про внесення змін до наказу Міністерства фінансів України від 31 грудня 2015 року № 1307» (далі - зміни № 763), та з метою оперативного інформування платників ПДВ щодо порядку заповнення податкової накладної за щоденними підсумками операцій починаючи з 01.01.2020, Державна податкова служба України повідомляє. Форма та Порядок заповнення податкової накладної затверджені наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 137/28267 (зі змінами та доповненнями) (далі - Порядок № 1307). На сьогодні податкові накладні за щоденними підсумками операцій складаються з урахуванням таких особливостей: у верхній лівій частині такої податкової накладної робиться відповідна помітка «X» та зазначається тип причини «11», у рядку «Особа (платник податку) - покупець» зазначається «Неплатник», а у рядку «Індивідуальний податковий номер покупця» відображається умовний індивідуальний податковий номер «100000000000», рядок «Податковий номер платника податку або серія (за наявності) та номер паспорта» не заповнюється; в графі «Опис (номенклатура) товарів/послуг продавця» розділу Б табличної частини податкової накладної платник податку згрупує товари/послуги за групами, що відповідають певному коду товару згідно з УКТ ЗЕД / коду послуги згідно з Державним класифікатором продукції та послуг, при цьому графи 4, 5, 6 та 7 податкової накладної можуть не заповнюватися. Згідно з пунктом 8 змін № 763 пункт 14 Порядку № 1307 доповнено абзацом п'ятим такого змісту: «У разі складання податкової накладної за щоденними підсумками операцій (якщо податкова накладна не була складена на ці операції) у рядку «Не підлягає наданню отримувачу (покупцю) з причин» такої податкової накладної робиться позначка «X» та зазначається тип причини 11. При цьому у рядку «Отримувач (покупець)» зазначається «Неплатник», а у рядку «Індивідуальний податковий номер отримувача (покупця)» проставляється умовний ПІН «100000000000», рядок «Податковий номер платника податку або серія (за наявності) та номер паспорта» не заповнюється. Інші дані та показники такої податкової накладної заповнюються за правилами, визначеними цим Порядком.». Ці зміни набирають чинності з 01.01.2020. Пунктом 3 Порядку № 1307 встановлено, що усі податкові накладні, у тому числі накладні, особливості заповнення яких викладені в пунктах 9 - 15 та 19 Порядку № 1307, підлягають реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі - ЄРПН) у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, та за формою, чинною на день такої реєстрації. Тому з

урахуванням вищезазначених змін, а також пункту 3 Порядку № 1307, у податкових накладних за щоденними підсумками операцій, які будуть складатися починаючи з 01.01.2020 (з датою складання починаючи з 01.01.2020), показники табличної частини розділу Б повинні заповнюватися за загальними правилами, встановленими Порядком № 1307. Зокрема, такими правилами передбачено заповнення табличної частини розділу Б податкової накладної у розрізі номенклатури постачання товарів/послуг, а саме: 1) у графі 2 зазначається опис (номенклатура) товарів/послуг продавця; 2) у графах 3.1, 3.3 - код товару згідно з УКТ ЗЕД або код послуги згідно з Державним класифікатором продукції та послуг; 3) у графах 4 та 5 - одиниця виміру товарів/послуг; 4) у графі 6 - кількість (об'єм, обсяг) постачання товарів/послуг; 5) у графі 7 - ціна постачання одиниці товару/послуги без урахування ПДВ; 6) у графі 8 - код ставки; 7) у графі 10 - обсяг постачання (база оподаткування) без урахування ПДВ; 8) у графі 11 - сума податку на додану вартість. Інформуючи про викладене, ДПС нагадує, що платник податку, в тому числі головне підприємство, до складу якого входять філії та/або структурні підрозділи, які здійснюють операції з використанням касових апаратів та яким не делеговано право складання податкових накладних, може прийняти рішення щодо складання окремих податкових накладних за щоденними підсумками операцій за показниками кожного касового апарату, у тому числі розміщеного в структурному підрозділі, або однієї податкової накладної за щоденними підсумками операцій за показниками усіх касових апаратів, в тому числі розміщених у структурних підрозділах. У разі виникнення у платників податку необхідності визначення коду товарної класифікації згідно з УКТ ЗЕД для окремих товарів (продукції) при оформленні документів (у тому числі податкових накладних) під час здійснення операцій з постачання таких товарів (продукції) платники податку можуть звернутися до Торгово-промислової палати України (її регіональних відділень) або науково-дослідного інституту судових експертиз. Головним управлінням ДПС в областях, м. Києві, Офісу великих платників податків ДПС довести зазначений лист до відома платників податку і підпорядкованих підрозділів.

**Директор Департаменту методологічної
та нормотворчої роботи ДПС**

М. Куц

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ІНДИВІДУАЛЬНА ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ
від 12.12.2019 р. № 1860/6/99-00-07-02-02-15/ПК

Державна податкова служба України розглянула звернення щодо сплати та відображенні авансового внеску при виплаті дивідендів у декларації з податку на прибуток підприємств при реорганізації (перетворенні) приватного акціонерного

товариства на товариство з обмеженою відповідальністю за період, що передував реорганізації (перетворенню), та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі - Кодекс), повідомляє. Відповідно до ст. 104 Цивільного кодексу України (далі - ЦКУ) юридична особа припиняється в результаті реорганізації (злиття, приєднання, поділу, перетворення) або ліквідації. Згідно зі ст. 108 ЦКУ перетворенням юридичної особи є зміна її організаційно-правової форми. У разі перетворення до нової юридичної особи переходять усе майно, усі права та обов'язки попередньої юридичної особи. Відповідно до п. 5 ст. 4 Закону України від 15 травня 2003 року № 755-IV «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» у разі перетворення юридичних осіб здійснюється державна реєстрація припинення юридичної особи, що припиняється у результаті перетворення, та державна реєстрація новоутвореної юридичної особи. Перетворення вважається завершеним з дати державної реєстрації новоутвореної юридичної особи. Отже, реорганізація шляхом перетворення передбачає припинення однієї юридичної особи та створення нової. У разі прийняття рішення щодо виплати дивідендів платник податку на прибуток - емітент корпоративних прав, на які нараховуються дивіденди, проводить зазначені виплати власнику таких корпоративних прав незалежно від того, чи є оподатковуваний прибуток, розрахований за правилами, визначеними ст. 137 цього Кодексу (п.п. 57.1-1.1 п. 57.1-1 ст. 57 Кодексу). Відповідно до п.п. 57.1-1.2. п. 57.1-1 ст. 57 Кодексу крім випадків, передбачених п.п. 57.1-1.3 цього пункту, емітент корпоративних прав, який приймає рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховує та вносить до бюджету авансовий внесок із податку на прибуток. Авансовий внесок розраховується з суми перевищення дивідендів, що підлягають виплаті, над значенням об'єкта оподаткування за відповідний податковий (звітний) рік, за результатами якого виплачуються дивіденди, грошове зобов'язання щодо якого погашене. Авансовий внесок обчислюється за ставкою, встановленою п. 136.1 статті 136 цього Кодексу. Сума дивідендів, що підлягає виплаті, не зменшується на суму авансового внеску. Зазначений авансовий внесок вноситься до бюджету до/або одночасно з виплатою дивідендів. Обов'язок з нарахування та сплати авансового внеску з податку за визначеною п. 136.1 ст. 136 цього Кодексу ставкою покладається на будь-якого емітента корпоративних прав (крім платників єдиного податку), що є резидентом, незалежно від того, чи користується такий емітент пільгами із сплати податку, передбаченими цим Кодексом, чи у вигляді застосування ставки податку іншої, ніж встановлена п. 136.1 ст. 136 цього Кодексу. Це положення поширюється також на державні некорпоративні, казенні або комунальні підприємства, які зараховують суми дивідендів у розмірі, встановленому органом виконавчої влади, до сфери управління якого належать такі підприємства, відповідно до державного або місцевого бюджету. У разі якщо сума авансового внеску, попередньо сплаченого протягом звітного періоду, перевищує суму нарахованого податкового зобов'язання підприємством - емітентом корпоративних прав за такий податковий (звітний) період, сума такого перевищення переноситься у зменшення податкових зобов'язань наступних податкових (звітних) періодів до

повного його погашення, а під час отримання від'ємного значення об'єкта оподаткування такого наступного періоду - на зменшення податкових зобов'язань майбутніх податкових (звітних) періодів до повного його погашення (п.п. 57.1-1.2. п. 57.1-1 ст. 57 Кодексу). Тож, створений в процесі реорганізації платник не має права зменшити суму дивідендів, які підлягають виплаті, на суму об'єкта оподаткування за звітний податковий рік, за результатами якого виплачуються дивіденди, задекларованого платником до реорганізації. Тобто, правонаступник сплачує авансовий внесок з податку на прибуток при виплаті дивідендів з усієї суми таких дивідендів до/або одночасно з виплатою дивідендів за юридичну особу-платника податку, якого припинено в процесі реорганізації, та враховує таку суму авансового внеску для зменшення податкових зобов'язань у наступних податкових (звітних) періодах. Розрахунок авансового внеску з податку на прибуток підприємств на суму виплачених дивідендів (прирівняних до них платежів) здійснюється у додатку АВ до Податкової декларації з податку на прибуток підприємств, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 20.10.2015 № 897 (далі - Декларація). Сума авансового внеску, яка має бути сплачена при виплаті дивідендів (прирівняних до них платежів) у звітному (податковому) періоді, відображається у рядку 6 додатка АВ Декларації та переноситься до рядка 20 Декларації. Розрахунок зменшення нарахованої суми податку на прибуток на суму сплачених авансових внесків здійснюється у додатку ЗП до Декларації, а саме: у рядку 16.2 додатка ЗП відображаються авансові внески, нараховані та сплачені у звітному (податковому) періоді (значення показника рядка 6 додатка АВ до Декларації); у рядку 16.3 - авансові внески, нараховані та сплачені у минулих звітних (податкових) періодах, які не враховані у зменшення податку на прибуток (значення показника рядка 16.4.2 додатка ЗП до Декларації попереднього звітного (податкового) року); у рядку 16.4 - сумарне значення рядка 16.2 (нараховані та сплачені авансові внески у звітному (податковому) періоді (першому кварталі, півріччі, трьох кварталах, році)) та рядка 16.3 (авансові внески, не зараховані у зменшення податку у минулих періодах), у тому числі: у рядку 16.4.1 - нараховані та сплачені у поточному звітному (податковому) періоді авансові внески, що відносяться на зменшення нарахованої суми податку на прибуток за такий звітний період. Платники податку, які подають Декларацію щоквартально, відображають у рядку 16.4.1 нараховані та сплачені у першому кварталі, півріччі, трьох кварталах, році авансові внески при виплаті дивідендів, що відносяться на зменшення нарахованої суми податку на прибуток за такий перший квартал, півріччя, три квартали, рік; у рядку 16.4.2 - нараховані та сплачені авансові внески, що відносяться на зменшення нарахованої суми податку на прибуток в наступних звітних (податкових) періодах (рядок 16.4 - рядок 16.4.1, переноситься до рядка 16.3 додатка ЗП до рядка 16 Декларації за наступний звітний (податковий) рік). Згідно з п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ

від 08.01.2020 р. № 29/6/99-00-04-03-02-06/ІПК

Державна податкова служба України на лист товариства з обмеженою відповідальністю (далі - Товариство) щодо застосування спрощеної системи оподаткування, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі - Кодекс), інформує. Товариство поінформувало, що обрало третю групу спрощеної системи оподаткування, без сплати ПДВ. Основним видом діяльності Товариства є ремонт і технічне обслуговування електронного й оптичного устаткування (код КВЕД-2010 33.13). Крім того, у Держреєстратора зареєстровані види діяльності 60.20, 95.12, 61.90, 62.01, 62.09, 68.20, 61.10. Товариство просить зазначити КВЕДи, які не дають права перебувати на спрощеній системі оподаткування як платника єдиного податку третьої групи. Особливості застосування спрощеної системи оподаткування регламентовано розділом XIV Кодексу. Нормами п. 291.5 ст. 291 Кодексу визначено перелік видів діяльності, здійснення яких не дає права на застосування спрощеної системи. Зокрема, відповідно до частини восьмої пп. 291.5.1 п. 291.5 ст. 291 Кодексу не можуть бути платниками єдиного податку першої - третьої груп суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи - підприємці), які здійснюють діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності), діяльність з надання послуг фіксованого телефонного зв'язку з правом технічного обслуговування та експлуатації телекомунікаційних мереж і надання в користування каналів електрозв'язку (місцевого, міжміського, міжнародного), діяльність з надання послуг фіксованого телефонного зв'язку з використанням безпроводового доступу до телекомунікаційної мережі з правом технічного обслуговування і надання в користування каналів електрозв'язку (місцевого, міжміського, міжнародного), діяльність з надання послуг рухомого (мобільного) телефонного зв'язку з правом технічного обслуговування та експлуатації телекомунікаційних мереж і надання в користування каналів електрозв'язку, діяльність з надання послуг з технічного обслуговування та експлуатації телекомунікаційних мереж, мереж ефірного теле- і радіомовлення, проводового радіомовлення та телемереж. При здійсненні державної реєстрації юридична особа за власним бажанням обирає види діяльності, які планує здійснювати під час господарської діяльності, відповідно до Класифікатора видів економічної діяльності ДК 009:2010, затвердженого наказом Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 11.10.2010 року № 457. Пояснення до класифікації видів економічної діяльності (КВЕД-2010) затверджено наказом Державного комітету статистики України від 23.12.2011 р. N 396 «Про затвердження Методологічних основ та пояснень до позицій Класифікації видів економічної діяльності» (далі - Пояснення). Згідно Пояснень клас 60.20 включає: створення телевізійними каналами повного пакета програм на основі придбаних програмних компонентів (наприклад, художніх або документальних фільмів тощо), програмних компонентів власного виробництва (наприклад, місцеві новини, репортажі в

прямому ефірі) або комбінування обох видів компонентів, повний пакет телепрограм може або транслюватися їх виробником, або вироблятися з метою їх передавання іншим одиницям, таким ж компанії, що надають послуги кабельного телебачення, або провайдером супутникового телемовлення, для подальшого поширення глядачам; створення програм, вільно доступних користувачам, а також програм, доступних тільки на основі передплати; передавання даних за допомогою телемереж. Відповідно до Пояснень клас 61 включає діяльність із надання телекомунікаційних та інших супутніх послуг, таких як передавання голосових, текстових, звукових або відеоданих. Отже, якщо Товариством здійснюється діяльність, яка відповідає класам 60 «Діяльність у сфері радіомовлення та телевізійного мовлення» та 61 «Телекомунікації (електрозв'язок)», відповідно до пп. 291.5.1 п. 291.5 ст. 291 Кодексу таке Товариство не може перебувати на спрощеній системі оподаткування. Крім того зазначаємо, для встановлення, до якого виду відноситься обрана Вами господарська діяльність та чи належить вона до видів діяльності, перелік яких наведено у п. 291.5 ст. 291 Кодексу, необхідно звернутись до Державної служби статистики України. Пунктом 52.2 ст. 52 Кодексу встановлено, що податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ
від 28.12.2019 р. № 2215/6/99-00-04-07-03-15/ПК

Державна податкова служба Україна, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі - Кодекс), розглянула Ваше звернення щодо практичного застосування норм законодавства з питання справляння туристичного збору та в межах компетенції повідомляє, що відповідь надається з урахуванням фактичних обставин, викладених у зверненні. Статтею 10 Кодексу визначено, що туристичний збір належить до місцевих податків і зборів та місцеві ради в межах повноважень, визначених Кодексом, вирішують питання відповідно до вимог Кодексу щодо встановлення туристичного збору. Особи, що прибувають на територію адміністративно-територіальної одиниці, на якій діє рішення сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад (далі - місцева рада) про встановлення туристичного збору та тимчасово розміщуються у місцях проживання (ночівлі), визначених пп. 268.5.1 п. 268.5 ст 268 Кодексу є платниками туристичного збору і сплачують суму збору авансовим внеском перед тимчасовим розміщенням у місцях проживання (ночівлі) податковим агентам. Справляння туристичного збору здійснюється податковими агентами, зокрема фізичними особами - підприємцями, які надають

послуги з тимчасового розміщення осіб у місцях проживання (ночівлі), визначених пп. 268.5.1 п. 268.5 ст. 268 Кодексу згідно з рішенням місцевої ради (пп. 268.5.2 п. 268.5 ст. 268 Кодексу). Пунктом 4.1 ст. 4 Кодексу визначено, що податкове законодавство України ґрунтується на таких принципах, зокрема, як загальність оподаткування, за яким кожна особа зобов'язана сплачувати встановлені Кодексом податки та збори, платником яких вона є, та як рівність усіх платників перед законом, який передбачає забезпечення однакового підходу до всіх платників податків. Таким чином, якщо на певній адміністративній території органом місцевого самоврядування прийнято рішення про встановлення туристичного збору, то юридичні особи та фізичні особи - підприємці, які надають послуги з тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі) є податковими агентами по справлянню туристичного збору незалежно від оприлюднення переліку податкових агентів на офіційному веб-сайті місцевої ради. Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель за 2019 рік

Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру на виконання ст. 289 ПКУ повідомляє, що відповідно до п. 9 підрозділу 6 розділу ХХ «Перехідні положення» ПКУ індекс споживчих цін за 2017–2023 роки, що використовується для визначення коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення, застосовується із значенням 100%.

Значення коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення за 2019 рік становить 1,0.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

Коефіцієнти індексації нормативної грошової оцінки земель становлять:

- 1996 рік – 1,703,
- 1997 рік – 1,059,
- 1998 рік – 1,006,
- 1999 рік – 1,127,
- 2000 рік – 1,182,
- 2001 рік – 1,02,
- 2005 рік – 1,035,
- 2007 рік – 1,028,
- 2008 рік – 1,152,
- 2009 рік – 1,059,
- 2010 рік – 1,0,
- 2011 рік – 1,0,
- 2012 рік – 1,0,
- 2013 рік – 1,0,

- 2014 рік – 1,249,
- 2015 рік – 1,433 (крім сільськогосподарських угідь) та 1,2 для сільськогосподарських угідь (рілля, перелоги, сіножаті, пасовища, багаторічні насадження), 2016 рік – для сільськогосподарських угідь (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги) – 1,0, для земель несільськогосподарського призначення – 1,06, 2017 рік – 1,0, 2018 рік – 1,0.

Нормативна грошова оцінка земель за 2002, 2003, 2004 та 2006 роки не індексувалася.

Додатково інформуємо, що відповідно до пп. 286.2 ПКУ платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому ст. 46 ПКУ, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

Крім того, зазначаємо, що абз. 2 п. 21 Методики нормативної грошової оцінки земель населених пунктів № 213, абз. 2 п. 8 Методики нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель населених пунктів) № 1278, абз. 2 п. 4 Методики нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення №831, передбачено, що у разі подання заяви в електронній формі витяг з технічної документації про нормативну грошову оцінку земельної ділянки або мотивована відмова у наданні такого витягу видаються в електронній формі технічними засобами телекомунікацій з накладенням кваліфікованого електронного підпису, а за бажанням заявника можуть також надаватися у паперовому вигляді.

Держпраця назвала розміри штрафів для бізнесу в 2020 році

Держпраця констатує, що згідно зі статтею 8 Закону «Про Державний бюджет України на 2020 рік», мінімальна заробітна плата з 1 січня 2020 року становить 4 723 грн. Відповідно зростають штрафні санкції для роботодавців за порушення законодавства про працю.

Так, за фактичний допуск працівника до роботи без оформлення трудового договору (контракту), оформлення працівника на неповний робочий час у разі фактичного виконання роботи повний робочий час, установлений на підприємстві, та виплати заробітної плати (винагороди) без нарахування та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та податків накладатиметься штрафна санкція у розмірі 141 690 грн;

за порушення термінів виплати заробітної плати працівникам, інших виплат, передбачених законодавством про працю, більш, ніж на один місяць, виплата їх не в повному обсязі — 14 169 грн;

за недотримання мінімальних державних гарантій в оплаті праці — 47 230 грн;

за недотримання встановлених законом гарантій та пільг працівникам, котрі залучаються до виконання обов'язків, передбачених законами України «Про військовий обов'язок і військову службу», «Про альтернативну (невійськову) службу», «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» — 47 230 грн;

за недопущення до проведення перевірки з питань додержання законодавства про працю, створення перешкод у її проведенні — 14 169 грн;

за вчинення перешкод при проведенні перевірки з питань виявлення порушень у частині законодавства про працю — 472 300 грн;

за порушення інших вимог трудового законодавства — 4 723 грн.

Позовна давність: вплив строків, форма заяви, особливості застосування

Строки, у межах яких особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу (позовна давність)

27 грудня 2019 року Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного господарського суду в рамках справи № 912/3644/17 (ЄДРСРУ № 86660786) досліджував питання щодо строків, у межах яких особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу (позовна давність).

Відповідно до ст. 256 ЦК України **позовна давність** - це строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу.

Загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки (ст. 257 ЦК України).

Частиною 3 ст. 267 ЦК України встановлено, що позовна давність застосовується судом лише за заявою сторони у спорі, зробленою до винесення ним рішення.

Частиною 4 ст. 267 ЦК України передбачено, що вплив позовної давності, про застосування якої заявлено стороною у спорі, є підставою для відмови в позові.

Згідно з ч. 1 ст. 261 ЦК України перебіг позовної давності починається від дня, коли особа довідалася або могла довідатися про порушення свого права або про особу, яка його порушила.

Наприклад, обчислення позовної давності у випадку звернення прокурора до суду з позовом в інтересах держави в особі органу, уповноваженого державою здійснювати відповідні функції у спірних правовідносинах, здійснюється з дня, коли саме цей орган довідався або міг довідатися про порушення свого права або про особу, яка його порушила. У такому випадку дата прокурорської перевірки не має значення для визначення початку перебігу позовної давності.

Подібні висновки викладено у постановках Великої Палати Верховного Суду від 30 травня 2018 року у справі № 359/2012/15-ц, від 31 жовтня 2018 року у справі № 367/6105/16-ц, від 7 листопада 2018 року у справі № 372/1036/15-ц, від 30 січня 2019 року у справі № 357/9328/15-ц.

За змістом ч. 1 ст. 261 ЦК України позовна давність застосовується лише за наявності порушення права особи. Отже, перш ніж застосовувати позовну давність, суд повинен з'ясувати та зазначити в судовому рішенні, чи порушене право або охоронюваний законом інтерес позивача, за захистом якого той звернувся до суду. У разі коли такі право чи інтерес не порушені, суд відмовляє в позові з підстав його необґрунтованості. І лише якщо буде встановлено, що право або охоронюваний законом інтерес особи дійсно порушені, але позовна давність спливла і про це зроблено заяву іншою стороною у справі, суд відмовляє в позові у зв'язку зі впливом позовної давності - за відсутності наведених позивачем поважних причин її пропущення.

Слід враховувати, що вплив позовної давності не передбачено як законодавчу підставу для припинення зобов'язання (*28 січня 2019 року Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду в рамках справи № 345/3476/17, провадження № 61-23583св18 (ЄДРСРУ № 79472783)*).

Статтею 261 ЦК України передбачено не лише можливість, а і обов'язок особи знати про стан своїх майнових прав, а тому доведення факту, через який позивач не знав про порушення свого цивільного права і саме з цієї причини не звернувся за його захистом до суду, недостатньо.

(!!!) Позивач повинен також довести той факт, що він не міг дізнатися про порушення свого цивільного права, відповідач, навпаки, мусить довести, що інформацію про порушення можна було отримати раніше.

Відповідно до приписів ст. 261 ЦК України початок перебігу позовної давності співпадає з моментом виникнення у зацікавленої сторони права на позов, тобто можливості реалізувати своє право в примусовому порядку через суд.

Для визначення моменту виникнення права на позов важливим є як об'єктивні (сам факт порушення права), так і суб'єктивні (особа дізналася або повинна була дізнатися про це порушення) моменти.

При цьому, за змістом ст. 261 ЦК України законодавець виходить не тільки з безпосередньої обізнаності особи про факти порушення її прав, а й об'єктивної можливості цієї особи знати про ці факти.

Якщо встановити день, коли особа довідалась про порушення права або про особу, яка його порушила, неможливо, або наявні докази того, що особа не знала про порушення права, хоч за наявних умов повинна була знати про це, перебіг позовної давності починається від дня, коли особа повинна була довідатися про порушення свого права.

Під можливістю довідатись про порушення права або про особу, яка його порушила, в цьому випадку слід розуміти передбачувану неминучість інформування особи про такі обставини, або існування в особи певних зобов'язань, як міри належної поведінки, в результаті виконання яких вона мала б змогу дізнатись про відповідні протиправні дії та того, хто їх вчинив.

Аналогічна правова позиція викладена в постановках Верховного Суду від 21.03.2018 у справі № 57/314-6/526-2012, від 03.04.2018 у справі №910/31767/15, від 17.07.2018 у справі №911/4006/16.

ВИСНОВОК: Отже, при визначенні початку перебігу строку позовної давності суду слід з'ясувати та враховувати обставини як щодо моменту, коли особа довідалась, так і щодо моменту, коли особа могла дізнатися (мала можливість дізнатися) про порушення свого права в їх сукупності, як обов'язкових складових визначення початку перебігу позовної давності (*Правова позиція Верховного суду викладена в постанові від 20 листопада 2019 року у справі № 922/793/19 (ЄДРСРУ № 85866998)*).